

[PODZAKONNY *ai*

A pl m pers podzâk(o)nn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Podlegający Zakonowi, tj. Prawu Mojżeszowemu; w funkcji rzeczownika: Aby pod zakonne wykupił [Aby wykupił ty którzy byli pod zakonem BibRadz] [Ut eos qui sub legem sedimeret]/ ábychmy fynowłkie práwo wzięli. BudBib Gal 4/5 (Linde).

KW